

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XV. De iacturâ temporalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

CAPVT XV.

De iacturâ temporalium.

Non moleste fert spiritus iacturam temporalium, de quâ gratulari sibi debet. Quis ploraret sub magnâ mole oppressus, si amicus pondus subtraxisset? Quod auferet mors, melius est vt auferat Deus. Si nudus sufficis Deo & places, quid quereris compendio rerum & curarum gratum Deo fieri? Nudus etiam sufficiat tibi Deus, sine suis muneribus & arrhis temporalium. Non tua amat Deus, sed te; tu nec tam ames quæ sunt Dei, sed Deum. Nudus Christus ascendit in crucem, nudus de sepulchro exiuit; ibi vestimenta reliquit: qui & nudus expugnauit cælum, & intrauit triumphans. Propter te nudum mortuus est nudus, nõ propter fortunas & bona tua: ideò te quærit, non illa; & quia te quærit, perdit tibi illa, nudum te expectans in cælo. Te componit ad nuptias, dum disponit de tuis, & denudat te. Quid times pauperem fieri, si in corde integrum Regnum portare potes? Regnum Dei intra vos est.

O ridicula lacrymarum causa, quòd auferantur causæ peccatorum! O amentia, putare damna, quæ sunt remedia! Summa est impudentia aduersus Deum, dolere & deplora-

plorare periisse temporalia, quæ odisse debebas. Dolorem & lacrymas, quas pro iniuriis & iacturâ adulteri fundit femina, quantumuis obscœna & impudēs esset, occultat sponso; gaudium etiam de præsentia adulteri celat: tu coram Deo gaudes de bonorum prosperitate, quibus cum adulteras, luges de iacturâ: audes rogare Deum, vt ea non auferat, aut quòd reddat. Quæ mulier in adulterio ipso comperta virum rogaret, ne impediret voluptatem adulterij, cum potius veniam deprecari oporteret? misericorditer puniret sponsus, si tantummodò auferret adulteræ illum cum quo fornicabatur: quomodo tu tam impudens es, vt iniuriam reputer? Quæ tam inuerecunda vxor maritum precaretur, Affer mihi illum Æthiopem, cum quo dormiam, qui plus quàm tu mihi placet? & tu audes lenonem Deum facere cupiditatis tuæ, petendo temporalia? Cum aliud à Deo præter Deum petis, ipsâ oratione adulterium tuum manifestas: perinde est ac si postules, Da mihi Domine, in quo te offendam. Satis est à Deo fornicari, quin eum sollicites, vt quibus fruendo te corrumpis, cumulet; & feruet opes, honores, sapes, colores, & formas corporum.

Qui cancro corrumperetur, non irascetur chirurgo, si vellet infectam partem laniare,

re, sed vltro exhiberet membra abscindenda, cum horrore & dolore: at si forte sine operâ & sensu sui ex somno expergisceret, abscissam partem inueniens, miraculum putaret, & Deo gratias ageret. Non tibi euelluntur artus, sed damna & tela cor tuum corruptentia: age Deo gratias, quòd sine patientiâ & sensu tui erepta sunt. Qui omnia relinquere debes, ne doleas si auferantur aliqua. Deberes dare hæc pauperibus, vt mereris: cur si Deus sustulit, non patienter tolerabis? Piè dixit Gerson:

*Quæ commodasti, si repetis, Pater;
Gratus libenter restituo, cape.*

*Vis per latrones, ense, vel ignibus
Aufferre? linquo; gratius accipis
Si fortè, quàm si pauperibus darem.*

Si nihil habens habebis totum, quid fatigaris? O Veritas amabilis, inuerte cor meum peruersum, vt iam deinceps doleam habere aliquid nisi te Deus, & me exonerem ab omni mole terrenâ, & à me ipso primùm, qui grauior sarcina sum mihi: non me, Domine, habere volo, vt te habeam. Si Philosophi plures alacriter se priuarunt omnibus bonis propter se, quia vilia & impedimenta iudicauerunt; quid facio, si propter te, priuari aliquibus à te, non patienter feram?

O spiritus infirme, quid doles circumcidi
pauca

pauca superflua, cum tibi pauca sint necessaria? Quid dico, pauca? nihil mihi nisi Deus est necesse. Gratulor, gratulor; Deus, qui non deficit, est qui mihi sufficit. Nesciebam, ô dulcis Veritas, quanta consolatio est nihil habere; imò cognoscere luce clariùs, impossibile mihi esse, quamuis ego id conarer cunctis meis viribus, quidquam præter Deum posse habere, & esse meum, sed solius Dei. At quia omnia sunt Dei, & Deus est meus, omnia sunt mea: & tunc plus mea, quando non habeo; quia tunc minùs me habent, & meliùs in Deo habeo, quàm in se haberem. Si fuisset verè humilis, nihil dolerem pro omni iacturâ rerum. Qui debet æstimare se nihil esse, quomodo potest æstimare alias res esse aliquid, quæ sunt viliores homine? Cum quis moritur, omnia sibi moriuntur: sic qui se credit nihil, totum mundum putat nihil. Omnia mortua sunt mortuo, & omnia vilia humili.

CAPVT XVI.

De utilitate tentationum.

Quomodo vis coronari, si non certas? quomodo certabis, si non impugnaris & tentaris? Absque hoste non est certamen, absque certamine non est victoria. Imò inhonestum